



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3812/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Бранислава Босиљковића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца „Societe Generale banka Srbija“ а.д. Београд, чији су пуномоћници Др Немања Алексић, адвокат из ... и др., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Божовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5016/18 од 18.04.2019. године, на седници одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5016/18 од 18.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5016/18 од 18.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П бр. 90/18 од 31.05.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 635.912,45 динара, на име главнице и уговорене камате, а све са законском затезном каматом почев од 10.04.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражена исплата износа од 38.663,65 динара, са законском затезном каматом почев од 10.04.2015. године, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5016/18 од 18.04.2019. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у делу става другог изреке којим је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 38.663,65 динара за период почев од 10.04.2015. године па до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 38.663,65 динара, те у погледу одлуке о трошковима поступка. Ставом трећим изреке обавезан је тужени на накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложило да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Наиме, у конкретном случају ради се о парници ради дуга по основу уговора о кредиту, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужени уз ревизију није приложио судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије, а који се односи на судску праксу, те постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву, као што је конкретан, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга, поднета 15.05.2015. године, а вредност предмета спора је одређена на износ од 674.576,10 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер се преиначење односи искључиво на одлуку о законској затезној камати, против које ревизија није дозвољена имајући у виду одредбу члана 28. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић